

VESTIGO

Kmen má 24 té narozeniny!!!!

Medin Norsko

**Kiwin O Vestigu,
Oběd řeku,
Bez obalu aneb já a idea**

Lucka Horská kola

**Bineshi Boj bez boje
Chem Jak bojujeme?**

Anketa o roverském kmeni a středisku

Úvodník

Ahoj Vestigo! Je tu nové číslo našeho časopisu, jehož šéfredaktorství jsem si vzala na starost já! Musím přiznat, že to není nic těžkého ☺

Přeji vám všem krásné prázdniny a zvu vás na Vestigo puťák, kterej bude určitě úplně super ☺ Zatím tam jedeme já, Mikan, Sid, Zuzka, Gandalf, Jana, Waki, Gabka a Šakal. Na tomto puťáku oslavíme narozeniny našeho Vestiga, budou už čtvrté. Když vzpomínám na ty první, zachvátí mě nostalgie, protože to byla krása, v lomu u Žulové... Vzpomínáte? ☺

E-Liška

Chystá se

Vestigo puťák 2008 - Orlické hory

Stále je ještě možné se přihlásit na letošní puťák Vestiga! Neváhej a využij tuto jedinečnou šanci! Zapisovačka visí v klubovně, nebo je možné se hlásit přímo Sidovi.

Puťák proběhne od pondělí 25.8. do soboty 30. 8. (příp. 29.8. večer, podle zájmu). Půjdeme nádhernou krajinou Orlických hor, nijak zvlášť náročným terénem, takže to může zvládnout opravdu každý. Cestou navštívíme pevnost Haničku, podíváme se do pěchotního srubu, vylezeme na nejvyšší vrchol – Velkou deštnou a budeme se kochat nádhernými výhledy. V závěru dojdeme k přehradě Pastviny a pokud nám dopřeje počasí, můžeme ji využít ke koupání. A jako již tradičně, oslavíme i narozeniny Vestiga, čtvrté v pořadí.

Organizační záležitosti:

Sraz v pondělí 25.8. v 10:30 na hlavním nádraží v Brně.

S sebou: běžné věci na puťák, 300 Kč (doprava + vstupné + oslava + rezerva) a hlavně dobrou náladu.

Pokud chceš kupovat jídlo (možnost až ve čtvrtek navečer), či jiné věci (např. upomínkové předměty apod.), vezmi si peníze navíc.

Spí se ve stanech.

Začátkem srpna budu všechny přihlášené kontaktovat s dalšími informacemi.

Na společné putování se těší

Sid

Úterní tematické večery

Je v plánu příští rok opět vyzkoušet pravidelné (jednou za čtrnáct dní, mezi střediskovými radami) tematické večery. Více včetně náplně prvních večerů se dozvíte po prázdninách.

Postavme školu v Africe

Chtěli bychom se tentokrát při příležitosti této celostátní akce zapojit do něčeho méně zaměřeného na poletování s kasičkou po ulici.

Roverská investitura

1) Pro zájemce bude po prázdninách nejvyšší čas, aby se pokročilo směrem k samotnému merituu věci.

2) Během prázdnin se na www.vestigo.cz objeví odkaz, v němž by měly být nastálo vystaveny všechny informace pro ty, kteří by o Vestigo-investituře chtěli vědět více nebo kteří by se k ní chtěli přidat.

Kiwin

Návštěva dětského domova

Stalo se

Horská kola: 31.5. (sobota)

„Nebude to jenom tak obyčejný výlet na kolech“ říkala jsem si a na poslední chvíli jsem se přihlásila. Sraz jsme měli v 8:00 na řeckovickém nádraží. Čtvrt hodiny nám trvalo než jsme se všichni sjeli a konečně mohli vyjet. Naše kola se měla pořad ubírat po červené značce. Červená nás zavedla do Lelekovic a nyní přišla ta slibovaná šílenost, s kolama na zádech jsme šplhali na rozhlednu Babí lom. Z Babího lomu jsme zamířili dolů do Vranova na oběd. Hodinku jsme si odpočinuli a frčeli dolů do Blanska, mířili jsme do zatopeného lomu. Bylo to vítané osvěžení v laguně s rybičkami, které plavaly břichem nahoru. Po koupání jsme se rozdělili na dvě skupiny - Margot, Kiwin a Honza P. jeli dál po červené a Zuzka, Sid, Eliška, Mikan, Lišák a já jsme jeli nazpět k domovu. Jak dojeli domů ti tři nevím, ale my jsme jeli svrateckou cestou do Adamova a potom strašným kopcem z Adamova nahoru do Útěchova, kde jsme si odpočinuli po strašném výšlapu a rozjeli se domů.

Lucka

Kapka 20. – 22.6.

Ahoj, Vestigo.

Letos se náš kmen zúčastnil velké humanitární akce nadace Kapka, která pomáhá získávat peníze na lidi s poruchami krvetvorby, což znamená například nemocné leukémií a podobně. Konkrétně jsme vybírali na rozšíření Registru dárců kostní dřeně (přijetí nového člena je velice nákladné díky lékařským vyšetřením, které jsou do tisíců). Pro zajímavost, v ČR je v tomto registru okolo 30 000 lidí.

A jak kapka probíhala u nás? Celý projekt je založený na tom, že skupiny skautů stojí na benzínkách a za malý příspěvek pro nadaci Kapka umýváme okýnka autům. Na benzínkách se nás celkem ukázalo 12. Acon, za servistým Kapka pro Brno, já (Šakal ☺) jako vedoucí benzínky a pak úderná skupina Vestigo, ve které se během dvou dní (20.-21. června), co jsme umývali vystřídal tito: Mungo, Magda, Terka, Melian, Ninien, Rys, Margotka, Gabča Š., Sid, Waki. Během našeho působení na benzínce Shell-Hradecká, jsme zažili několik zajímavých situací. Nejzajímavější byl asi pan Ovce, který přijel v Mini Cooperu a měl na klíně plyšovou ovci, Poté, co jsme se ho zeptali naší naučenou frází „Dobrý den, nechtěli by jste přispět na humanitární akci Kapka drobným příspěvkem? Pomůžete tím například boji proti leukémii a krvetvorným chorobám. My Vám za to umyjeme okna.“, odpověděl velice prostě: „Béééé.“ A pak zase my: „To jako myslíte jo?“ A pán Ovce opět reagoval svým: „Bééé.“ Dobrou hlášku měl také pán, který přijel v luxusním Mustangu a po naší obvyklé větě a pohledu na naše náčiní se zhrozil a pověděl: „Přispěju vám rád, ale opovažte se na to auto šáhnout!“ ☺ Srandovní situace se stala ale i díky naší větě, kterou jsme oslovovali řidiče. No, když ji člověk říká podruhé, tak se to ještě dá, ale popadesáté už se občas zamotá, takže jednou ze mě vypadlo: „Nechcete přispět na humanitární nadaci Kapka, která bojuje proti lidem nemocným leukémií.“ Pán mi na to odpověděl: „Cože, vy bojujete proti lidem nemocným leukémií?“ V tom momentě jsem si uvědomil svou blbost, ale nezmohl jsem se na nic lepšího než: „Nó, víte, asi né.“ Jinak byla Kapka super akce, umývali jsme dokonce 2x auta policie, ale bohužel páni strážníci naši větu pochopili tak, že akce spočívá jen v tom, že jim umyjeme okna☺.

Součástí Kapky byla i Kapka párty v Lužánkách, kde vystupovaly vesměs skautské kapely, šermovalo se zde, promítaly fotky z akce a bylo zde i občerstvení s opravdu lidovými cenami. Vyvrcholením večera bylo vystoupení kapely BeSKArLa, ve které hrajou Chem a Kiki. Před pódiem se nám podařilo udělat Vestigo kotel a podpořit tak našeho vůdce kmene☺

Celkově hodnotí letošní ročník na výbornou, i když měl svý mouchy. No a vize do budoucna? Příští rok do toho jdeme znova a když se nás sežene vícero, tak můžeme zabrat klidně i 2 benzínky a udělat Kapkovým rekord za Brno.

Šakal

Oběd řeku

Před měsícem se uskutečnil úspěšný Vestigo výlet na horských kolech. Trasa byla vybrána podle strategie Projet značku. (Jeli jsme pořad po červené.) Výlet mě nadchl z několika důvodů:

- a) neztroskotal na nedostatku účastníků,
- b) hardcore úseky,
- c) hospoda,
- d) koupání,
- e) kaolinový důl
- f) projíždění turistických značek je moje úchylka
- g) další.

Občas jsem proto přemýšlel nad tím, co podobného bych (třeba zas i s Vestigem) podnikl někdy v budoucnu. Strategie projet značku je sice velmi zábavná a někdy i drsná, ale nedalo mi to a zkoušel jsem si vymyslet něco nového, co by mě uspokojilo ještě víc. A pak jsem na to přišel! (Tedy alespoň mě ten nápad dostal. Navíc je dostatečně úchylný, takže ho s největší pravděpodobností skutečně někdy provedu.) Nová hra či strategie výpravy se jmenuje Oběd řeku.

Pravidla:

- 1) Trasa začíná na libovolném místě u řeky X.
- 2) Vyjede se libolným směrem kolem řeky, to znamená buď po, anebo proti proudu.
- 3) Cílem výpravy je celou řeku objet a vrátit se tak na místo startu.
- 4) Řeku je na kole principiálně vždy možné objet na tom konci, kde má pramen. Zde se objede pramen. U některých řek, hlavně těch vlévajících se do moře, se špatně objíždí ústí. Pro tento případ existuje speciální pravidlo,

keré ovšem zatím není aktuální a proto jej v tomto stručném návodu nebudu uvádět.

- 5) Kromě úkolu objet řeku se hráči snaží držet se stále co nejlíže u objížděné řeky. Čím menší je obsah plochy vytvořené trasou jízdy, tím lepší hráči. Čím lepší hráči, tím bláznivější cesta.
- 6) Pro objíždění je možno vybrat jednu ze dvou metod: jednoduchou a krejčovskou.
Jednoduchá: Zásadně není povoleno řeku překřížit, ať už mostem, brodem, tunelem, přeletem či jakýmkoliv jiným dosud neznámým způsobem.
Krejčovská: Hráči jsou řeku povinni řeku překračovat po každé cestě, která řeku kříží a pokračovat vždy po druhém břehu v daném směru jízdy. Výsledkem je pravidelné střídání jízdy po pravém a levém břehu, přičemž na zpáteční cestě se břehy přirozeným způsobem vystřídají. Téměř vždy bude tudíž platit, že úseky, které projíždíte po pravém, pojedete poté po levém břehu, a naopak. Je nutné dbát na správné střídání, které se podaří udržet, nebude-li žádné překřížení vynecháno. Krejčovská metoda je mimochodem vhodná i na laškování se železniční tratí.
- 7) Jede se bez mapy. (Ukáže-li se cesta až příliš zapeklitou a demoralizace některých hráčů po několikerém vracení se dospěje až k pokusům o sebevraždu, je toto pravidlo možno vypustit a vytáhnout tajně přibalenou mapu.)

S Vestigem by se takový výlet dal podniknout maximálně tak na Ponávce, přičemž nezapálení hráči (tj. všichni kromě mě) by byli osvobozeni od projíždění městské části trasy a i tak byste mě možná, jak si to tak promítám, za tu ztřeštěnou trasu zabili. Na druhou stranu, Ponávka pramení jen kousek od Vranova... Sám, případně s někým s podobně úchylnými sklony, bych pak rád dal (pro začátek ☺) třeba Svitavu. To by pochopitelně bylo i se spacáčkem.

Kiwin

Cestománie

Norsko

O Norsku lze bez nadsázky tvrdit, že na jeho území se nachází téměř všechny přírodní krásy minimálně Evropy. Je to tak neuvěřitelně pestrá země, že jen velmi těžko lze při jedné návštěvě spatřit vše, co nabízí.

Při první návštěvě Norska jsem se pobýval u mnoha Norů a měl jsem možnost je poznat jinak, než jen jako běžný návštěvník. Alespoň na mne působí Noři velmi přátelsky a velmi se podobají slovanským národům ve své otevřenosti a pohostinnosti. Samozřejmě je téměř ve všech věkových kategoriích znalost Angličtiny popřípadě Němčiny. Při jednom posezení mě šokovalo, jak se bez problémů orientují v evropské historii a dokonce je v Norsku vcelku široké povědomí o roku 1968 v Československu. Pochybuji, že by mezi Čechy byla samozřejmá znalost norského poválečného vývoje ☺. I s desetiletými dětmi se lze bez problému bavit Anglicky a to i v případě, že nemluví úplně perfektně, ale jednoduše si s tím nelámou hlavu – důležité je, domluvit se.

Další věcí, kterou bychom v našich zeměpisných šířkách hledali stěží, je všeobecná úcta a respekt k přírodě. Na výletě se všichni se všemi automaticky zdraví, to ale platí pro celou Skandinávii. Pro nás neobvyklou věcí jsou otevřené chatky, které se nachází na území národních parků – jsou otevřené, čisté, vybavené zásobou dřeva... Vztah k přírodě také podtrhuje skutečnost, že v Norsku je povoleno přespávat v přírodě téměř bez omezení – jedinou podmínkou je sto metrová vzdálenost od obydlí. Norsko patří k největším evropským zemím co se rozlohy týče. Ale počet obyvatel je o více než polovinu menší než v České republice. Z toho vyplývá, že Noři mají k dispozici neuvěřitelný prostor, se kterým rozhodně nešetří. Oslo, hlavní město Norska, je o trochu větší než Brno, ale zabírá několikanásobně větší plochu. Obytná budova s více než čtyřmi patry je rarita. Norská města jsou plna zeleně a volného prostoru. Fjordy a velká pohoří způsobují, že Norsko nemá bohatou železniční síť a proto je auto nezbytností. Střední část Norska je pokryta největším skandinávským pohořím s mnoha ledovci, což velmi komplikuje dopravu po Norsku.

Při první návštěvě Norska jsem navštívil Oslo a východní část jižní části a byl jsem velmi překvapen z tamější krajiny – očekával jsem horskou krajinu a fjordy, prostě typické Norsko, jak je prezentováno v médiích... Realita byla dost odlišná. Setkal jsem se s obrovskými náhorními plošinami bez stromů, sněhová pole v červenci ve výšce 1000 metrů nad mořem... Ale i tak mě krajina velmi zaujala, protože podobnou bychom u nás hledali velmi těžce. Při druhé návštěvě jsme se pohybovali autem mezi

fjordy a pohořími. Fjordy se zařezávají hluboko do vnitrozemí a jsou většinou obklopeny horami, což vytváří jedinečný pohled na spojení mořské hladiny a např. ledovců, které jsou k nalezení již od výšky přibližně 1400 metrů nad mořem. Pro Norsko platí, že čím více na sever, tím ubývá lidí a krajina se stává více pustou. A tak se může lehce stát, že při nějakém přechodu pohoří nepotkáte za týden jediného člověka...

Do Norska letos o prázdninách vyrazíme již po třetí a tentokrát míříme za polární kruh – do Laponska. Opět se jedná v rámci Norska o jedinečnou část země, která nabízí na svém území krásy světového kalibru. A opět vyrazíme vlakem ☺.

Medin

O Vestigu

Nabízím ti zde, milý čtenáři, imaginární odposlouchávací zařízení k vyslechnutí imaginárního rozhovoru mezi autorem tohoto článku a imaginární osobou, která chodí do našeho střediska, právě překročila patnáctý rok věku a má přezdívku Štěně. (Potřeboval jsem něco středního rodu, aby to mohla být holka aji kluk.)

Š: Zdar, hele, ty děláš do toho Vestiga, ne?

K: Jo, tak trochu.

Š: No a k čemu je to vlastně dobrý?

K: Myslíš Vestigo? Dělá různé akce pro roverky a rovery z našeho střediska. Když máš chuť, můžeš se kterékoliv zúčastnit.

Š: A stojí to za to?

K: No, možná se ptáš špatný osoby, protože já můžu být trochu zaujatý. Osobně mám totiž na akce s Vestigem (a že jich nebylo málo) skvělé vzpomínky. Takže mám tendenci odpovědět, že sto procentně ano. Ale pochopitelně záleží na okolnostech.

Š: Na jakých okolnostech?

K: Jaká se sejde parta, jaká se vymyslí činnost nebo program, znáš to.

Š: A chystá se teď nějaká fakt dobrá akce? Chápeš, něco co bys mi zvláště doporučil?

K: Akcí je samozřejmě víc, ale jestli se mě ptáš na něco top, tak bejt tebou, tak se soustředím na první víkendovku, která se po prázdninách objeví v programu Vestiga.

Š: Proč zrovna víkendovku?

K: Ty jsou podle mě nejzajímavější a nejperspektivnější. Lidi se můžou líp poznat, je na nich program, organizátoři se vždycky o něco snaží a tak dále. Kdybych měl já jet už jen na jednu akci s Vestigem, vyberu si tuhle. Teda jestli bude.

Š: Jak jestli bude?

K: Podívej, řeknu ti to zjednodušeně. Jsou dvě možnosti. Buď si oddily vystačí jen sami se sebou a lidi nebudou mít potřebu vytvářet nějaké širší celostřediskové společenství, anebo naopak. V prvním případě není proč nějakou výpravu organizovat. Ve druhém případě to může všechno pokračovat jako doposud a ty pak pojedíš na tu víkendovku ☺.

Š: Tý krávo.

K: Ne, tak na víkendovku samozřejmě nemusíš. Ale obě možnosti zůstávají otevřené - záleží na zájmu. Mimochodem, jak to vidíš ty? Myslím ty možnosti - která se ti zdá lepší.

Š: To asi nevím.

K: Hmm, asi fakt ne ☺. A co si o tom myslí ostatní u vás?

Š: No, to asi taky nevím.

K: Já jsem tušil, že z tebe nic nedostanu. Třeba příště ☺. Tož zatím zdar, musím nakrmit ty králíky.

Š: Čus bus.

Kiwin

K tématu:

Svět je hezký a stojí za to o něj bojovat

Hemingway

Bineshi: Boj bez boje

Když už o něco bojujeme, musíme se prvně *přesvědčit*, že ten náš boj, to úsilí, vložená energie, nějaká oběť, má nějaký smysl. A není důležité, jestli je to boj o hezkou známku, o výdělek za práci, o hezkou holku nebo boj s nemocí. Abychom si na konci boje mohli říct: „To úsilí stálo za to!“ A nemusí to být jen svět, o co bojujeme, ale úplně cokoliv, co nás v životě potkalo a ještě potká. A do každého boje je potřeba jít s odhodláním, které nám dává sílu zdolávat překážky a chuť pokračovat, ale také s odhodláním, že i prohraný boj měl smysl, protože právě já jsem do něj dal vše. Z toho vyplývá, že nejhorší je vzdát se, nevěřit si, pochybovat, bojovat jen na půl, bez naděje. Na druhou stranu chápu, že nikdy to nebude takto černobílé a pochybnosti k tomu prostě patří.

Zatím píšu dosti obecně, ale záměrně. Dávám každému prostor, aby se v tomto článku našel a vnímal ho individuálně. Protože každý má jiné měřítko snažení se a každý je ochoten vložit jiné úsilí do svého „boje“.

Hemingway říká, že svět je hezký, jako by to byla nějaká samozřejmost. Ale já bych se raději zamyslel, zda je svět opravdu tak hezký, jak hezky to zní.. A právě teď, v období prázdnin, je nejlepší čas se o tom *přesvědčit* na vlastní kůži. Takže hned teď zahod' časopis a utíkej do polí a lesů, do rybníku, k potoku a nech k sobě promluvit přírodu, ona Ti ráda o sobě řekne víc...

Chem: Jak bojujeme?

Název článku je s otazníkem. Odpovědět si může každý sám a já se tímto článkem pokusím navodit atmosféru k přemýšlení nad touto otázkou.

Článek bude zaměřen na skautské bojování, ale bojovat můžeme asi každý sám i na jiných polích, než právě skautských. Za co tedy bojujeme společně? Vznešeně řečeno za osobní rozvoj mladých lidí v oblasti sociální, mravní, duchovní, intelektuální a tělesné tak, aby byli připraveni plnit povinnosti k sobě samým, bližním, vlasti, přírodě a celému lidskému společenství. V předchozí větě je řečeno mnoho, ale běžnému smrtelníkovi (zvláště mladšímu) je

tato fráze velice vzdálená. Proto k boji s pasivitou, lelkováním, nečestností, lží, necitlivostí, nezodpovědností a jinými neřestmi používáme nám bližší prostředky, než klasický výklad vznešených frází. V následujících odstavcích tedy shrnu skautský boj našeho střediska.

Někdy je boj jednodušší, jindy složitější. Dnes máme zatím boj relativně jednoduchý – středisko má 170 členů, 6 oddílů, krásně zařízenou klubovnu a nejlepší tábořiště, které jsem kdy za svůj život navštívil. Zkuste jen tak namátkou vyjmenovat všechny oddíly, jejich vůdce a lidi, kteří zastávají nějaké důležité funkce ve středisku – je nás opravdu hodně. Naši předchůdci to měli daleko složitější. Nejsou tak dávno doby, kdy středisko bylo na existenčních vahách – málem jsme neměli potřebný počet oddílů (3) k existenci střediska, byly problémy s klubovnou (několikrát jsme se stěhovali) atd.

O čem je tedy náš aktuální boj? Kromě výchovy v jednotlivých oddílech se snažíme středisko sjednotit, komunikovat spolu alespoň na střediskových akcích a radách. Už je nás nějaký ten pátek tolik, že znát každého ve středisku je nemožné. Střediskové akce tedy velice významnou měrou dávají možnost účastníkům poznat fungování ostatních oddílů a tím se navzájem obohacovat. Tradičně největší střediskovou akcí byla v uplynulém skautském roce Vánoční besídka. Smečka, nebo spíše Medvědi zorganizovali dvě střediskové velice zajímavé a obohacující akce – Dědkův a Georgův memoriál. Za tyto akce jim patří opravdu velký dík. Vestigo (hlavně tedy Gandalf a Eliška) uspořádalo úplně novou akci – Střediskový společenský večer. Na to, že to byl první ročník, byla to taktéž velmi dobrá akce, která by měla mít další ročníky. Zapomnělo se letos však na další ročník ekologické brigády, která letos nebyla a nit jsme přetrhli. Navázat se samosebou dá další rok. V historii střediska proběhlo ještě pár dalších akcí, které by neměly zůstat zapomenuty a v dalším roce či letech bychom něco v jejich stylu mohli udělat. Jedná se především o Dětský den v Řečkovících, Den otevřených dveří klubovny a Fotbalový turnaj.

Shrnu tedy to, co by dle mého názoru v plánu střediska nemělo chybět a za co bychom měli bojovat, ale já jsem jen jeden. Na táborech vás je mnoho. Konec článku tedy nebude jen tak lecjaký, nýbrž malý dotazník, který se nachází v tomto časopise, takže pokud se vám bude chtít vyplňte jej a odevzdejte svému vůdci. Tímto

děkuji Sidovi, jehož dotazník mi byl vzorem a šetříčem času.

K jinému tématu☺

Bez obalu aneb Já a idea

V tomto táborovém čísle jsem chtěl psát o skautské ideji. Bylo by ovšem nevkusné sepisovat tu nějaké poučky či vytvářet černobilou agitku. Zkusím tedy něco jiného, totiž reálný příběh. Nebude to proto příběh nějakého anděla, hrdiny či sazeče stromů, nýbrž příběh, který znám nejlépe, tedy můj osobní. Můžete jej srovnávat s vlastním, může vést k přemýšlení, nebo jej můžete číst jen tak ze zvědavosti.

Období první: Nulový kontakt.

Toto trochu zavání tím stylem psaní, kdy se do kroniky napíše, že ráno byla snídane. Vždyť je jasné, že každému jsou do určitého věku věci, jako je skautská idea, ukradené. Snad už nebude tak úplně bez zajímavosti, když řeknu, že mám pocit, že alespoň u mě toto období vesele pokračovalo nejen krátce před, ale i po skautském slibu. Ne že bych sliboval neupřímně, ale... Sám už nevím; každopádně tehdy nějaké uvažování o nebanálních záležitostech ještě nebylo na pořadu dne.

Období druhé: Opačný extrém.

Tato část možná bude znít působit trochu divně, ale nedá se nic dělat... Přišla poměrně drastická změna. Její příčinou však nebyl skauting, nýbrž víra. V této době jsem se do značné míry snažil cílevědomě směřovat k praktickému naplňování určitého ideálu, který lze nejuvýstižněji označit jako dobro s velkým D. Tento ideál mi sloužil, nebo alespoň měl sloužit, jako hlavní návod pro organizaci života. Skauting pro mě byl jen jednou z oblastí, kterou mohu v tomto ohledu velmi dobře využít.

Je úsměvné vzpomínat, jakých hrůzostrašných naivit jsem se tehdy mimojiné dopouštěl, ale to k tomu snad patří. Ovšem pozor, aby nedošlo k nedorozumění - když mluvím o naivitě, kritizuji vesměs prostředky a postupy, jaké jsem volil,

nikoliv samotný ideál. Neříkám, že extrém tohoto typu je z nějakého důvodu špatný či hloupý. Naopak, i když jsem mu v současnosti již na hony vzdálen, velmi s ním sympatizuji.

Období třetí: Současnost.

Po čase se mé myšlení začalo pozvolna měnit a na důležitosti nabývaly jiné hodnoty (osobní spokojenost, filozofie apod.), až jsem se dostal do stádia, ve kterém jsem, jak to tak vidím, v současnosti. To neznamená, že by pro mě skautská idea či obecně morální ideály neznamenalý vůbec nic. Jak jsem řekl, líbí se mi - asi jako se mi líbí jiné věci, například krajina Českomoravské vrchoviny.

I když mám tento kout ČR velmi rád, nekamenujte mě za upřímnost, rozhodně není pravda, že bych jej chtěl nějak cílevědomě navštěvovat a že bych do něj sám o své vůli podnikal výpravy. Ano, uznávám, když se mi do cesty připlete nějaká akce, která se v těchto místech koná, nechám se často zlákat.

Stejně tak s ideou. Když s ní shodou okolností přijdu do styku (což se mi vzhledem k mé činnosti ve Vestigu občas stane), není mi to nepříjemné - naopak. Ale na druhou stranu není pravdou, že bych se ji snažil cílevědomě naplňovat. Dokonce se dá říci, že se nesnažím vůbec. Zkrátka idea má v mém životě úlohu nikoliv podstatnou, nýbrž okrajovou. Kdyby někoho napadla otázka, zda to není systematické a zásadní porušování skautského slibu, tak moje odpověď zní: zcela jistě ano.

Možná by někdo tyto věty ode mě nečekal (zvláště přímo v časopise) a možná mohou někomu připadat poměrně brutální (ostatně byl to záměr). Tož možná abych se radši rychle trochu obhájlil. Tak zaprvé proč to vůbec říkám. Protože si myslím, že upřímnost, ať už s jakýmkoliv výsledkem, je i pro ideu nakonec lepší než mlčení či fráze. Za druhé to, že pro někoho nepředstavují skautské či obecněji morální ideje hodnoty, k nimž by se upínal, ještě neznamena, že proto musí být horší člověk. A za třetí, můj postoj není, jak asi nakonec přece jen všichni tušíme, nijak výjimečný a neobvyklý, spíše naopak.

Období čtvrté: Menší změna?

Zde mluvím o své poměrně blízké budoucnosti a o (v porovnání s předchozími dvěma zvraty) malé změně, která by se v ní mohla udát.

Poslyšte tedy tu historii. Vše bylo způsobeno nápadem, se kterým přišel Chem, totiž uspořádat v kmeni roverskou investuru, což je obvykle něco jako pasování na skutečného rovera a obnovení skautského slibu. To byla zajímavá situace. Na jednu stranu mě takové věci, jak už jsem říkal, velmi zajímají. Na stranu druhou jsem věděl, že zopakovat slib prostě nemůžu - nemám na to právo ani přesvědčení.

Dopadlo to tak, že jsme se domluvili, že při naší investuře si každý bude moci sám zformulovat to, k čemu se při ní přihlásí, což mi koneckonců přijde daleko víc roverské než klasická předepsaná varianta. To mi umožnilo začít s tímto nápadem vážně počítat. Navíc se ukázalo, že s Chemem nejsme jediní, kteří by o něco takového měli zájem, takže investura se pomalu stávala skutečností.

Bylo by ovšem poměrně k ničemu, kdybych ji pojal tak, aby se tím pro mě nezměnilo vůbec nic. Chtěl bych, aby ona menší změna spočívala v následujícím: Jak jsem řekl, naplňování skautských či jakýchkoliv jiných obecných ideálů momentálně nepatří mezi věci, o které bych nějak cílevědomě usiloval. Chci, abych ve svém období investury, které možná nastane, alespoň občas a alespoň nějakým způsobem, byť třeba nepříliš náročným, cílevědomě přizpůsobil své jednání ve směru naplňování ideje. Jinak řečeno, abych občas udělal něco jinak, než kdybych žádnou investuru neabsolvoval. To mě též donutí o těchto záležitostech pravidelně přemýšlet, což, i když se to nezdá, může mít určitý efekt na mnoho dalších věcí.

Odlíšné od minulosti jsou i motivy, proč bych se měl o něco snažit. Dřív to byl rozum a idealismus, dnes je to spíš respekt a přináležitost k naší (skautské) komunitě a její tradici.

Tak, a teď už je toho akorát tak dost.

Kiwin

AŤ SE VÁM DAŘÍ, SOULIŽE! ALE MĚ ZAS MOC. TO BÝSTE MĚ NAŠTRÁ!...

Editorial

Vestigo, časopis roverek a roverů 16. střediska Brno; vyšlo v nákladu 40 výtisků

Zodpovědnost za toto číslo: **Eliška**, kontakt: eliska.nevesela@seznam.cz

Redakce (abecedně): Bineshi, Eliška, Chem, Kiwin, Medin, Sid, Lucka

Podpora časopisu: <http://sid.nazory.cz/dokumenty.html>

Poznámka: přízpevky neprošli jazykovou ani jynou korektúrou :)

© Vestigo All rights reserved